

i Lovforslaget, idet han mente, at det kun vilde volde Ulejlighed at forsøge en nøjere Definition. Jeg mener, at man let kan sige sig selv, at naar et Sejlskib er havareret, eller naar et Dampskib har faaet Brud paa Maskinen, saa kunne de ikke manøvrere, men der skal staa, hvad der staa, af Hensyn til det, jeg sagde før, at et Sejlskib ikke er i Stand til at manøvrere i et snævert Farvand uden Bugserhjælp, og hvad Dampskibe angaar, ere de ofte ikke i Stand til at ændre deres Kurs hurtigt nok, paa Grund af at deres Svingkurve er saa stor, at de ikke uden Bugserhjælp kunne svinge om det skarpe Hjørne. Der er forskellige Hensyn, der gøre sig gældende, og det er derfor, at Udvalget, med Undtagelse af et Mindretal, har stillet sit Ændringsforslag. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale saavel det af den ærede Forsvarsminister som de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Steffensen: Jeg skal erindre om, at her er jo Spørgsmaal om Sejlads i Lodsfarvande, det vil sige Farvande, hvor enhver har Lov til at sejle uden Lods, men hvis man vil bruge Lods, skal man have en af dem, der ere ansatte som saadan. Forholdet er altsaa det, at naar en Skibsfører lader sig bugser frem uden at lade sig lodse, har han Lov til at sejle uden Lods og uden at betale Lodspenge. Han kan altsaa sejle uden Lods, og Spørgsmaalet er det, hvor stor en Indskrænkning skal man gøre i hans naturlige Ret af Hensyn til Lods væsenet, naar han sejler uden Lods og lader sig bugser; nogen som helst anden Betydning har den Bestemmelse, der her er Tale om, ikke. Navnlig er der ikke taget ringeste Hensyn til, om han løber paa Grund og ofte belemrer Farvandet til Gene for andre Skibe, thi da han kan sejle uden Lods, kan han jo komme til at belemre Farvandet, saa meget det skal være. Det forekommer mig derfor, det er naturligt, at man, naar man, hvad jeg erkender, at man vistnok maa, gør nogen Indskrænkning af Hensyn til Lods væsenet, dog ikke skal gøre den større, end nødvendigt er, og navnlig ikke større, end de paagæl-

dende ere blevne enige om kan være passende. Jeg finder, at man gaar den almindelige Skibsfart for nær, naar man strækker sig videre i den Retning af Hensyn til Lods væsenet, end de selv ere blevne enige om. Jeg tillader mig derfor vedblivende at anbefale det høje Ting at stemme mod Forslaget under Nr. 5.

Ordføreren (Carstensen): Der er et Moment, som efter min Opfattelse har en ikke ringe Betydning. Saaledes som Forholdene have udviklet sig, er det en Kendsgerning, at mangen en Skibsfører tager en Bugserbaad i stille Forvisning om, at Bugserbaaden vil tjene ham som Lods. Han frister altsaa Bugserbaadføreren til at agere Lods i Strid med Lodsloven, og for hver Gang det gøres, desto større bliver Fristelsen, og desto større er Faren for, at Bugserbaadføreren bukker under for den. Derhos maa jeg paapege, at der i Lovforslaget er taget et liberalt Forbehold ved, at Bugserbaade, der virke paa et bestemt angivet Sted, hvor de kun virke som Bugserbaade og intet udrette uden Bugser-tjeneste, ikke behøve Lods. Men den Fristelse, der bydes Bugserbaadens Fører, er en Fare, man ogsaa søger at undgaa ved den Bestemmelse, vi foreslaa at forandre. Det er netop af Hensyn hertil, at det i Lodsloven er forbudt en Bugserbaadfører at være Lods under almindelige Forhold. Det ærede Medlem berørte ogsaa, at Skibe, der ikke lade sig bugser, ikke behøve at tage Lods. Ja der er Forholdet simpelt hen det, at der ingen Begrænsning er sat af den Grund, at det Fartøj, der ikke lader sig bugser, i Regelen tager Lods. Kaptajnen gør det af den Grund, at han ikke tør vove sig ind i Farvandet uden Lods, medmindre Fartøjet er saa lille og let bevægeligt, at han tør risikere det. Jeg fastholder, at enten skulde man foreslaa helt at lade Bestemmelsen fare, og det tror jeg er noget farligt, eller ogsaa maa man præcisere det nærmere, som det er sket her, og derfor anbefaler jeg igen Forslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.